

Offentliggjort d. 10. marts 2009

Formueoverførsler mellem ugifte samlevende - gavebeskatning – SKM2009.123BR ©

*Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.v.dk

Københavns Byret har i en dom af 16/1 2009 tiltrådt beskatning af pengeoverførsler mellem et ikke-samboende par, da modtageren ikke havde løftet bevisbyrden for, at overførslerne var begrundet i andre forhold end en gave. Dommen kan få vidtrækkende konsekvenser for ugifte samlevendes formueforhold, herunder aftaler om, hvordan parterne indretter sig. Dommen er indbragt for Østre Landsret.

De ugift samlevende par repræsenterer fortsat et meget stort antal husstande i Danmark. Og med årene er hensynet til disse familiedannelser blevet et stedse vigtigere hensyn ved udformningen af ny lovgivning. Et af de markante eksempler er den nye arvelovgivning, hvor et særligt regelsæt skal sikre den længstlevende part i et samlivsforhold rettigheder på dødsboskiftet af lignende karakter som den længstlevende ægtefælles rettigheder.

På skatteområdet har udviklingen i retning af at sidestille de ugifte samlevende med ægtefæller dog været relativt behersket.

Udgangspunktet for den skattemæssige behandling af ugifte samlevende er således fortsat det klare, at der ikke er knyttet skattemæssige konsekvenser til samlivsforholdet, hverken ved etableringen, løbende eller ved ophør. Beskatningen sker som var der tale om uafhængige personer – men dog personer i et gavemiljø.

Offentliggjort d. 10. marts 2009

På enkelte punkter er de ugifte samlevende blevet skattemæssigt tilgodeset, jf. således bl.a. boafgiftslovens § 1, stk. 2, litra d og § 22, stk. 1, litra d om henholdsvis bo- og gaveafgift af arv og gaver mellem ugifte samlevende, der har haft fælles bopæl i mere end 2 år. Ligeledes kan nævnes § 24 om afgiftsfrit underhold i giverens hjem, når de samlevende har haft fælles bopæl i mere end 2 år. Men der er fortsat tale om en hårdere beskatning end for ægtefæller, hvor udgangspunktet er afgiftsfrihed.

De ovenomtalte regler fører til, at vederlagsfri ydelser mellem ugifte samlevende som udgangspunkt beskattes efter statsskattelovens § 4, litra c som personlig indkomst, med mindre ydelsen er omfattet af boafgiftslovens §§ 22 eller 24.

Jeg har tidligere i JUS 2000/50 omtalt spørgsmålet om beskatning af samlevende af frit underhold, dels hvor den ene samlevende helt eller delvist yder frit underhold til den anden samlevende, og dels hvor der overføres ydelser mellem ugifte samlevende som delvis betaling for underhold.

Beskatningen af kontante overførsler i videre omfang var i en sag mellem *samlevende uden fælles bopæl* genstand for nærmere prøvelse i sagen afgjort ved Københavns Byrets dom af 16. januar 2009. I den pågældende sag var en dansk kvinde blevet kærester med en norsk SAS-pilot i 1998. Året efter besluttede parret at købe et hus i København. Som følge af, at manden havde indledt en sag om skilsmisse fra sin daværende hustru i Norge, blev huset købt i den danske kvindes navn, men parterne var enige om, at huset var ejet af dem begge. Den danske kvinde og parrets barn, der blev født i 2000, boede i huset. Manden boede som følge af arbejdsforhold i Sverige sammen med 5 kollegaer i en lejet lejlighed, og senere i Norge som følge af skilsmissesagen. I maj 2006 flyttede manden og den danske kvinde sammen i huset i København og blev gift senere samme år.

Parret havde fra starten etableret fælles økonomi. Bl.a. havde parterne en fælles budgetkonto, hvortil manden månedligt overførte 38.000 kr. og kvinden 15.000 kr. Budgetkontoen var oprettet i kvindens navn, men manden havde et hævekort til kontoen. Fra denne konto blev parternes respektive udgifter betalt, herunder udgifterne til boligen i København, og til en fælles billånskonto.

Offentliggjort d. 10. marts 2009

SKAT beskattede herefter kvinden for hvert af årene 2002 og 2003 af en gave på 444.000 kr., svarende til de årlige overførsler på i alt 456.000 kr., med fradrag af et skønnet beløb på 12.000 kr. svarende til normalbidraget til børn. SKAT havde bl.a. begrundet afgørelsen med, at manden ikke kunne anses for medejer af ejendommen, når han ikke stod som tinglyst medejer, samt at kvinden havde haft et af SKAT skønnet negativt privatforbrug i de to år på henholdsvis 1 mio. kr. og 200.000 kr. Privatforbrugsopgørelsen led dog af væsentlige mangler, og blev ikke nærmere inddraget i den senere domstolsbehandling af sagen.

Landsskatteretten tiltrådte SKAT's afgørelse, men fandt dog, at den skattepligtige overførsel til kvinden passende kunne fastsættes til 300.000 kr. pr. år.

Landsskatterettens kendelse blev indbragt for Københavns Byret, der nu har tiltrådt afgørelsen. Retten anførte, at der i et gavemiljø som det foreliggende var en formodning for, at overførte beløb var givet som gave, og at bevisbyrden for, at overførslen var begrundet i andre forhold, påhvilede kvinden. Efter rettens opfattelse havde kvinden ikke løftet bevisbyrden for, at den årlige overførsel på 456.000 kr. i indkomstårene 2002 og 2003 alene eller i det væsentligste var anvendt til betaling af mandens udgifter og ikke til betaling af kvindens udgifter, herunder udgifterne vedrørende ejendommen. Retten bemærkede i denne forbindelse, at den omstændighed, at der ikke forelå et formelt gaveløfte, og at begge parter havde adgang til at hæve på kontoen, ikke var af afgørende betydning, idet kvinden ved at disponere over de indsatte beløb erhvervede endelig ret til midlerne.

Der er ingen tvivl om, at parret så at sige er blevet fanget på det forkerte ben. Der er intet til hinder for, at manden kan være medejer af en fast ejendom, selv om det kvinden, der står som tinglyst adkomsthaver. Der er op gennem 1970'erne afsagt mange domme, hvor manden har stået som tinglyst adkomsthaver, men hvor domstolene er nået frem til, at kvinden i realiteten er medejer. Der er her lagt vægt på, om kvinden har bidraget til ejendommens erhvervelse og drift. Og netop dette var tilfældet i sagen fra Københavns Byret.

Dommen er indbragt for Østre Landsret og bliver her forhåbentligt ændret. I modsat fald er der grundlag for en lovændring, således at reglerne bliver mindre virkelighedsfjerne og tilpasset den aktuelle samfundssituation.

Offentliggjort d. 10. marts 2009

Indtil da er der imidlertid grundlag for forsigtighed vedrørende økonomiske dispositioner mellem papirløse samlevende. Såvel ugifte samlevende som ikke-samboende kærester bør med dommens præmisser holde økonomien skarpt adskilt.

— o —